

[Gerda Møller.]

visning også skal være gratis eller næsten gratis.

Det konservative folkeparti vil ikke være med til flere offentlige udgifter end højest nødvendigt, og vi må derfor afvise det foreliggende lovforslag.

Det kan undre, at man fra regeringens side ikke har lagt mere vægt på samtidig at nå frem til nogle besparelser inden for hele området. Dengang vi ændrede loven sidste år, kunne vi alle glæde os over, at vi fremover ville få en helt anderledes smidig administration end den, vi kørte med hidtil. Vi ville komme af med et unødigt kontrolsystem, der skulle rationaliseres. Desværre må vi erkende, at denne rationalisering og dermed alle de ønskede administrative lettelser ikke helt er slået igennem alle vegne. Efter vor mening må vi have denne rationalisering, og vi må have den hurtigt, men jeg er bange for, at det foreliggende lovforslag ikke vil hjælpe med til denne rationalisering. Jeg har godt nok bemærket ministerens ord i fremsættelsestalen om, at de lempelser i kontrolsystemet, som gennemførtes i forbindelse med betalingens indførelse, i princippet tænkes opretholdt. Ja, de tænkes i princippet opretholdt, men der ligger altså ikke noget fast tilsagn, og derfor kan man frygte, at der i stedet for yderligere lettelser bliver tale om flere regler.

Den foregående ordfører var inde på, at lovforslaget medfører en merudgift for kommunerne. Jeg tror, at den omstændighed, at vi, jeg var lige ved at sige hvert eneste år, det er måske meget sagt, men i hvert fald omtrent hvert år i den sidste tid har ændret på dette lovområde — og for øvrigt har vi også ændret på andre undervisningsområder, og det siges i bemærkningerne, at denne lovgivning inden for en overskuelig fremtid igen skal tages op til revision — betyder både administrative besværligheder for kommunen og penge for kommunen. Jeg tror altså, man kunne hente nogle af besparelserne ind dér i stedet for.

Vi vil altså ikke være med til dette lovforslag, men vi er parat til i udvalget at komme med forslag, som virkelig kan forenkle og lette hele administrationen, og på den baggrund går vi ind i et positivt udvalgsarbejde.

Robert Christensen: Vi har lige hørt ordføreren for socialdemokratiet sige, at socialdemokratiet i princippet mente, at al undervisning burde være gratis. Det er jo et smukt princip, og mon vi egentlig ikke har det princip alle sammen? Det vil jeg tro vi har. Derfor finder jeg anledning til at indlede med bemærkningen om, at den første, der angreb gratisprincippet i fritidsloven, var den daværende socialdemokratiske undervisningsminister, nu udenrigsminister K. B. Andersen, som i det oprindelige forslag til fritidsloven foreslog, at interessegrupper for voksne skulle være betalende, og at de skulle betale 1/3 af lærerlønningerne. Det var det første anslag på gratisprincippet, og det gik jo igennem i den første lov. Derpå viste det sig ude i praksis at være umuligt at skelne imellem, hvilke fag der kom ind under interessegrupper, og hvilke fag der kom ind under aftenskoleloven. Derfor var denne forskelsbehandling i aftenskoleundervisningen umulig at opretholde, og det medførte, at den forrige regering indførte princippet om, at der skulle betales 1/3 i al aftenskoleundervisning. Men endnu en gang: anslaget mod gratisprincippet og begyndelsen til betalingen kom fra den daværende undervisningsminister, der kom med dette forslag.

Det er nok rigtigt også at gøre opmærksom på, at når det efter fritidsloven drejer sig om en undervisning, der er, som fru Gerda Møller sagde, kompetencegivende, altså den prøveforberedende undervisning, og når det drejer sig om den afdeling i fritidsloven om erhvervsmæssige kurser, hvorefter man kan etablere videreuddannelse af mange forskellige arter — desværre begrænses det af, at man ikke kan lave de videregående uddannelser, der omfattes af anden lovgivning — når det drejer sig om disse to områder i loven, så er undervisningen stadig væk gratis. Man har lov at konkludere, at den undervisning, der foregår under fritidsloven, og som er et alternativ til en gratis undervisning i de offentlige skoler, er gratis. Når det drejer sig om den undervisning, der har et alternativ i de private skoler, højskoler m. m., så er der tale om betaling, men der betales jo også for undervisningen på de alternative skoler, jeg nævnte.

Jeg er overbevist om, at den ændring, der skete i fritidsloven sidste år, hvorved beta-